Călin Georgescu într-un mesaj in care nu vorbește de George Simion: Ei vor o viață bună pentru ei, pentru ai lor, dar nu vor o viață bună și pentru restul. Nu ne vor egali. Nu au nevoie de egali.

By **FLUX 24** 12 mai 2025, 23:05

După o perioadă de autoimpusă tăcere, Călin Georgescu a ieșit azi la rampă, la Realitatea Plus, cu un nou mesaj către cetățeni, pe care Inpolitics îl redă integral:

”Hristos a înviat!

Dragii mei, tăcerea, așa cum știți, este plină de cuvinte care mocnesc în suflet și în gânduri. Dar tăcerea este uneori necesară. Așa că am tăcut. Am tăcut pentru că am vrut să ascult și pentru că, mai presus de orice, am vrut să vă ascult. Dar, în loc să vă aud pe voi, am auzit din nou doar zgomotul celor care răcnesc spre noi. Se aud doar strigătele nesăbuite ale acelorași indivizi autointitulați elite, care ne amenință, care ne dau ordine, care ne condiționează viața, gândindu-se în continuare doar la bunăstarea vieții lor.

Ei vor o viață bună pentru ei, pentru ai lor, dar nu vor o viață bună și pentru restul. Nu ne vor egali. Nu au nevoie de egali. De fapt, totul este inegal în aceste momente. Dacă ar exista echilibru, atunci ciocoii nu și-ar mai permite să ne dea ordine de pe tronul lor fals și profund nemeritat. Trăim într-o falsă meritocrație, în care cei nedemni primesc totul de-a gata, deși nu li se cuvine.

Cum? Pentru că provin dintr-un sistem bolnav de putere și de control, în care au fost crescuți și pregătiți doar să rănească și să umilească un popor măreț, care merită mai mult și mai bine decât pot ei să ofere prin viclenia lor. În timp

pantaloni vechi ai celor mici, abandonați de părinții plecați la muncă grea de peste hotare, de peste hotarele sufletului, am văzut cu consternare cum, zilele trecute, unii produceau zgomotul ridicolului, cerând blugi, banane și vacanțe scumpe în străinătate. Foarte bine să fie și blugi, și banane, și vacanțe, dar în același timp să fie și pentru cei care nu-și permit o pereche nouă de blugi sau fructe exotice.

Despre asta nu am ce să mai comentez, atât timp cât încă sunt copii care mănâncă zilnic doar cartofi fierți, uneori nici pe aceia, iar în ceea ce privește vacanțele, înainte de ele să putem asigura drumul spre școală al copiilor care încă merg pe jos kilometri întregi, a căror singură vacanță este cea din imaginație, cea în care ajung doar cu ajutorul cărților de povești. Nu mai vorbesc de toaleta din curte, frigul din clasă și nepăsarea sistemului față de educația lor. Și a noastră, de fapt.

Totul este trist și inegal, iar asta nu este demn pentru poporul nostru. Noi, românii, suntem mai buni de atât, suntem mai empatici de atât, suntem mai inteligenți decât vrea sistemul să credem. E nevoie și e creștinește să fim unii pentru alții, gândindu-ne la toți, nu doar la noi.

Să ne întoarcem și să ne amintim cum am fost educați în sânul familiei, să-L iubim și să ne închinăm lui Dumnezeu, să ne iubim și să ne respectăm frații, părinții, bunicii, vecinii, dascălii. Pare că vremurile în care trăim, sub controlul diabolic al pseudo-elitelor, ne-au rupt din suflet bucățile care ne țineau uniți și care ne dădeau tăria de a înfrunta orice provocare. Tocmai de aceea, în aceste vremuri de cernere, avem obligația de a ne deschide ochii cu atenție, de a distinge între adevăr și falsitate, între bine și rău.

Stăpânii sunt speriați acum pentru că "sclavii" își cer libertatea. De mai bine de opt luni, "pleava" cere drepturi, cere normalitate, cere respect, și atunci ce face sistemul viclean? Fiecare cerință de normalitate este înăbușită prin cenzură, prin abuzuri, prin manipulare, prin falsuri, dezinformare, amenințare, intimidare, iar uneori și prin forță. Cei care nu sunt de acord cu sistemul sunt numiți "extremiști" și "pleava societății".

Extremiștii nu vorbesc despre pace, despre iubire și despre Dumnezeu, așa că întrebarea pertinentă este: cine și ce sunteți voi, cei care ne numiți așa? Pentru că pare că, de fiecare dată când pronunțăm aceste cuvinte – pace, iubire, Dumnezeu –, asistăm la exorcizarea voastră. Revin la voi, dragii mei! Și vă spun ceea ce bunul vostru simț deja v-a semnalizat, și anume că în aceste momente trăim adevărata încercare a credinței. În aceste zile, puternici sunt cei care rămân drepți, precum stejarul. El stă neclintit în fața

Jurtu

astrei ei dalnice timp de veacuri, demni și încrezători în propriile rădăcini.

Așa este și neamul nostru, puternic precum stejarul, pentru că neamul și stejarul au aceleași rădăcini sacre. Ele ne țin legați pentru totdeauna de pământul pe care îl slujim, singurul care merită slujit. Nu oamenii trebuie slujiți, ci pământul nostru sfânt. Să dovedim în zilele care vin că suntem puternici, uniți și că suntem stăpânii propriului nostru destin.

Nu ne vom pierde sufletele, nu ne vom pierde țara, ne știm rădăcinile, ne cunoaștem puterea, suntem urmașii celor demni care au luptat în fața nedreptăților, suntem urmașii celor credincioși care au biruit, chiar dacă lupta nu a fost nici ușoară, nici dreaptă. Înțelept este să fim drepți și statornici. Adevărul a fost dintotdeauna viu și el a înviat poporul nostru”.